

เบื่อ 'การเมืองไทย' อนาคตไทยในมุมมอง 'เด็ก'

เสมาธิการ

ดวยสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นทำให้ "กรุงเทพโพลล์" ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ไปสำรวจความคิดเห็นของเด็กๆ ที่มีอายุระหว่าง 6-14 ปี เนื่องในวันเด็กแห่งชาติที่ผ่านมา ผลสำรวจระบุว่า เด็กไทยไม่อยากเป็นนักการเมืองถึงร้อยละ 79.4 มีเพียงร้อยละ 20.6 ที่อยากเป็น

ผลสำรวจยังถามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเมือง เด็กๆ ตอบว่า เคยเห็นคนในครอบครัวโต้เถียง/ทะเลาะกันเรื่องการเมือง เลือกลือเลือก ร้อยละ 27.5 ส่วนเรื่องที่เด็กๆ อยากบอกผู้ใหญ่ในสังคมมากที่สุด คือ ให้สามัคคีปรองดอง เลิกทะเลาะกัน (ร้อยละ 45.3) อยากให้ข้อสันติ สัจจรีต ไม่กดโกง (ร้อยละ 19.3) และให้ทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีของเด็ก (ร้อยละ 13.7) ช่วยกันพัฒนาประเทศให้เจริญ (ร้อยละ 13.6) ให้เคารพและไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย (ร้อยละ 7.3) อื่นๆ เช่น ให้รับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน ให้ความสำคัญกับเด็ก ฯลฯ (ร้อยละ 0.8)

ด้าน "สวนดุสิตโพล" มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของเด็กไทยทั่วประเทศในหัวข้อ "เด็กไทยกับการเมืองไทย" ผลสำรวจพบว่า อันดับหนึ่ง ร้อยละ 61.51 มองว่าน่าเบื่อ รุนแรง ทะเลาะกันไปมา อันดับสอง ร้อยละ 19.25 ทำให้ประเทศไม่พัฒนา ตกต่ำ ประชาชนไม่มีความสุข อันดับสาม ร้อยละ 15.09 มีแต่นักการเมืองนิสัยไม่ดี เห็นแก่ตัว ขี้โกง ไม่ทำงาน ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก และอันดับสี่ ร้อยละ 4.15 ทำให้เด็กต้องหยุดเรียน ไปโรงเรียนไม่ได้

ส่วนวิธีแก้ไขความขัดแย้งทางการเมืองที่แบ่งฝักแบ่งฝ่ายอยู่ในขณะนี้ เด็กๆ มองว่า อันดับหนึ่ง ร้อยละ 42.15 อยากให้คุยกันดีๆ รักกัน สามัคคีกัน อันดับสอง ร้อยละ 21.90 ต้องมีการลงโทษที่เด็ดขาด โดยเฉพาะกับการเมืองที่ทำตัวไม่ดี โกงกิน อันดับสาม ร้อยละ 19.83 ขอให้ผู้ใหญ่เห็นแก่เด็ก ทำเพื่อเด็ก หยุดทำเรื่องที่ไม่ดี อันดับสี่ ร้อยละ 16.12 ผู้ใหญ่ต้องรู้จักคำว่า "ยอม" และคำว่าให้อภัย

ส่วนหัวข้อ เด็กไทยอยากให้นักการเมืองทำอะไรบ้าง พบว่า อันดับหนึ่ง ร้อยละ 35.74 อยากให้เป็นนักการเมืองที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก อันดับสอง ร้อยละ 25.10 ให้ความสำคัญและดูแลเรื่องการศึกษาของเด็ก อันดับสาม ร้อยละ 21.29 พัฒนาประเทศให้สงบสุข น่าอยู่ อันดับสี่ ร้อยละ 17.87 ตั้งใจทำงาน ไม่โกงกิน ช่วยกันทำงาน รักและสามัคคีกัน นอกจากนี้ เมื่อถามว่า อยากเป็นนักการเมืองหรือไม่? เด็กๆ ตอบว่า อันดับหนึ่ง ร้อยละ 89.01 ไม่อยากเป็น เพราะเป็นงานยาก ต้องทำงานหนัก มีอาชีพที่อยากทำอยู่แล้วกลัวเหนื่อยมีแต่ทะเลาะกัน ฯลฯ อันดับสอง ร้อยละ 10.99 อยากเป็นนักการเมืองเพราะอยากเป็นนักการเมืองที่ดีอยากทำงานเพื่อประเทศชาติจะได้เจริญก้าวหน้าจะได้ทำในสิ่งที่ประจักษ์ต่อทุกคน ฯลฯ

ผลสำรวจของทั้งสองสำนัก ระบุตรงกันว่า เด็กไทยไม่อยากเป็นนักการเมือง และไม่เห็นว่าเหตุผลของการไม่อยากเป็นนักการเมืองจะแตกต่างกันมากนักน้อยแค่ไหน? แต่แน่นอนว่าเด็กไทยส่วนหนึ่งไม่อยากเป็นนักการเมืองเพราะมีอาการ "เบื่อ" การเมืองด้วยนั่นเอง

สาเหตุของการเบื่อการเมือง ส่วนหนึ่งมาจากการเห็นภาพความขัดแย้ง และการทุจริตคอร์รัปชันของนักการเมืองมาโดยตลอด เด็กๆ ไม่เกิดความศรัทธาในอาชีพดังกล่าว พวกเขาบอกว่า นักการเมืองเป็นอาชีพที่มุ่งแต่จะแสวง

หาผลประโยชน์ ซึ่งถือเป็นทัศนคติที่ฝังหัวไปเรียบร้อยแล้ว

นอกจากนั้น นักการเมืองยังทะเลาะเบาะแว้ง มีความขัดแย้งอย่างหนัก ไม่ว่าจะป็นภาพที่ปรากฏในสภาก หรือการประชุมประหวังต่างๆ สิ่งเหล่านี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อเด็กโดยตรง เช่น ทำให้เด็กไม่สามารถไปโรงเรียนได้ ยังทำให้เด็กจดจำภาพความขัดแย้งต่างๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

มีหน้าซ้ำ เด็กบางคนอาจได้เห็นภาพความขัดแย้งของคนในครอบครัว อันเนื่องมาจากสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น ทำให้เด็กตั้งคำถามมากมายว่า ทำไมผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่นักการเมืองต้องมาทุ่มเถียงเรื่องการเมืองกันอย่างเอาเป็นเอาตาย กลายเป็น "รอยร้าว" ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ซึ่งนั่นยิ่งตอกย้ำให้เด็กไทยเบื่อหน่ายการเมืองมากขึ้นไปอีก

สำหรับประเด็นเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน เด็กไทยถูกปลูกฝังในด้านคุณธรรม จริยธรรม จากโรงเรียน พวกเขาตระหนักว่า การโกงกินชาติบ้านเมืองเป็นสิ่งผิด แต่ขณะเดียวกันพวกเขาก็รับรู้เรื่องราวของนักการเมืองแต่ในด้านการทุจริตโกงกิน ซึ่งนั่นทำให้เด็กๆ มองว่า นักการเมืองเป็นอาชีพไม่สุจริตและไม่อยากเป็นนักการเมือง

ภาพของนักการเมืองที่ทุจริตถูกนำเสนอผ่านสื่อ หรือผ่านการบอกเล่าของผู้ใหญ่ที่มีทัศนคติด้านลบกับนักการเมือง ยิ่งท่ามกลางความขัดแย้งที่แบ่งฝักฝ่ายชัดเจนขนาดนี้ การ "สาดโคลน" และโจมตีฝั่งตรงข้ามจะถูกขุดมานำเสนออย่างต่อเนื่อง ทำให้ข้อมูลเด็กๆ ได้รับจึงมีแต่เรื่องราวด้านลบของนักการเมือง ทั้งๆ ที่อาชีพนักการเมืองต้องอาศัยความเสียสละ ต้องทำงานอย่างหนัก และต้องทำเพื่อประชาชน แต่แนวคิดเหล่านี้กลับไปสู่การรับรู้ของเด็กน้อยมาก

นอกจากนี้ แม้แต่ผู้ใหญ่ใกล้ๆ ตัวเด็กเอง ก็มีพฤติกรรมที่ไม่โปร่งใส ชาติศีลธรรม จริยธรรม

ทำให้เด็กเองก็ตั้งคำถามกับผู้ใหญ่ว่ามีคุณธรรมจริยธรรมมากเพียงพอที่จะเป็นตัวอย่างดีๆ ให้แก่เด็กได้หรือไม่?

อย่าว่าแต่เพียงนักการเมืองที่ปรากฏเป็นข่าวคราวอย่างครึกโครม แม้แต่ในสถาบันการศึกษา ทั้งผู้บริหาร ครู อาจารย์ พนักงาน เจ้าหน้าที่ คนกลุ่มนี้ บางคนก็มีพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชัน เข้าทำนอง "ว่าแต่เขา อีเหนอเป็นเอง" ซึ่งแม้คนกลุ่มนี้จะไม่ใช่ นักการเมือง แต่ก็มีพฤติกรรมที่แทบไม่ต่างอะไรกับนักการเมืองที่กระทำทุจริตเลยแม้แต่น้อย

อาการ "เมื่อ" การเมืองของเด็กไทย อาจจะไม่ใช้เรื่องสลักสำคัญอะไรมาก ณ วันนี้ แต่หากสะสมมากขึ้นเรื่อยๆ จะกลายเป็นอาการที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในอนาคตอย่างแน่นอน เพราะการเมืองไม่ใช่เรื่องไกลตัว และเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับชีวิตประจำวันของคนในสังคม

แน่นอนว่า การเมืองไทยต้องการคนดี คนเก่งเข้าสู่ระบบ ซึ่งการจะสร้างคนเหล่านี้ก็ต้องปลูกฝังกันตั้งแต่เด็กๆ เพราะเด็กดี เด็กเก่งในวันนี้ ก็คือผู้ใหญ่ที่ดีและเก่งในวันข้างหน้า ซึ่งก็รวมถึง หากพวกเขาเลือกอาชีพนักการเมือง พวกเขาก็จะเป็นนักการเมืองที่ดีในวันข้างหน้าด้วยเช่นกัน

ถ้าวันนี้เด็กไทยเบือการเมือง ไม่อยากเป็นนักการเมืองก็เป็นเรื่องที่ยุใหญ่ต้องตระหนัก และหาทางทำให้การเมืองและอาชีพนักการเมืองกลายเป็นอาชีพในฝันของเด็กอีกอาชีพหนึ่ง

ซึ่งหมายถึงว่า ผู้ใหญ่ โดยเฉพาะนักการเมือง จะต้องเริ่มเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเสียตั้งแต่วันนี้ ก่อนที่เด็กไทยจะสิ้นศรัทธาต่อนักการเมืองไทยอย่างเบ็ดเสร็จ

ไม่ว่าจะรัฐบาล ฝ่ายค้าน หรือแกนนำคนไหนก็ตาม หากคุณคือคนที่ยู่ในการเมืองไทยอย่าลืมน่า ทุกย่างก้าวของคุณ มีเด็กไทยทั่วประเทศจับตามองคุณอยู่

และอนาคตการเมืองไทยอยู่ในมือของพวกท่านทั้งหลาย ■